

— Hotărât lucru, ești un băiat de ispravă, spuse Athos strângând mâna tânărului.

— Hai! Hai! Să luăm o decizie, reluă Jussac.

— Să vedem, spuseră Porthos și Aramis, să facem ceva.

— Domnul este plin de generozitate, spuse Athos.

Însă toți trei se gândeau la tinerețea lui d'Artagnan și se temeau de lipsa lui de experiență.

— Am fi doar trei, dintre care un rănit, plus un copil, continuă Athos, și tot se va spune că am fost patru bărbați.

— Da, dar dă-te înapoi! spuse Porthos.

— E dificil, reluă Athos.

D'Artagnan le înțelese nehotărârea.

— Domnilor, eu zic totuși să mă încercați, spuse el, și vă jur că nu voi pleca de aici dacă suntem învinși.

— Cum te numești, viteazule? întrebă Athos.

— D'Artagnan, domnule.

— Ei bine, Athos, Porthos, Aramis și d'Artagnan, înainte! strigă Athos.

— Ei bine! Haidеți, domnilor, vă hotărâți să vă hotărâți? strigă Jussac pentru a treia oară.

— S-a făcut, domnilor, spuse Athos.

— Și ce ați decis? întrebă Jussac.

— Vom avea onoarea să vă atacăm, răspunse Aramis, scoțându-și pălăria cu o mână și trăgându-și spada cu cealaltă.

— Așadar, vă împotriviți! urlă Jussac.

— Pe toți dracii! Vă miră asta?

D'Artagnan, care înțelese că lui i se adresa complimentul, se apropie luându-și cea mai disperată mină.

— Ei bine, de ce-mi spuneți că era un tânăr? Este un copil, domnule de Tréville, un adevărat copil! Și el i-a dat lovitura aceea strașnică de spadă lui Jussac?

— Și cele două lovituri zdravene de spadă lui Bernajoux.

— Serios!

— Fără a mai pune la socoteală, spuse Athos, că dacă nu m-ar fi smuls din mâinile lui Biscarat, cu siguranță n-aș fi avut onoarea de a-mi face prea umila mea reverență aici, în fața Majestății Voastre.

— Dar e un adevărat diavol béarnezul ăsta, pe toți sfinții, domnule de Tréville, cum ar fi spus tatăl meu regele. În meseria asta trebuie să găurești nenumărate vestoane și să frângi nenumărate spade. Or, gasconii sunt încă săraci, nu-i așa?

— Sire, trebuie să mărturisesc că încă nu s-au găsit mine de aur în munții lor, deși Domnul le cam datora minunea asta drept recompensă pentru modul în care au susținut pretențiile tatălui dumneavoastră regele.

— Ceea ce vrea să însemne că gasconii sunt cei care m-au făcut rege și pe mine, nu-i așa, Tréville, întrucât sunt fiul tatălui meu? Ei bine, așa o fi, nu zic nu! La Chesnaye, mergeți să vedeți dacă, scotocind prin toate buzunarele mele, veți găsi patruzeci de pistoli; și dacă-i găsiți, aduceți-mi-i. Și acum să vedem, tinere, cu mâna pe conștiință, spune-mi cum s-au petrecut toate!

D'Artagnan povesti aventura din ajun în cele mai mici detalii; cum, neputând dormi de bucuria pe care o simțea